

ren har pant eller anden sikkerhed i tredjemands ejendom.

Kapitel 7.

Gensidigt bebyrdende aftaler.

§ 53. Bestemmelserne i dette kapitel anvendes kun, hvis ikke andet følger af andre lovbestemmelser eller af vedkommende retsforholds beskaffenhed. Reglen i § 61, stk. 2, finder dog anvendelse uanset lejelovgivningens bestemmelser om uopsigelighed.

§ 54. Medkontrahtenten ifølge en gensidigt bebyrdende aftale, som ved konkursens begyndelse ikke er opfyldt af skyldneren, kan holde sin ydelse tilbage eller, hvis ydelsen er afsendt fra leveringsstedet, hindre dens overgivelse til boet, indtil sikkerhed for modydelsens rigtige erlæggelse stilles. Dette gælder, uanset om tiden for erlæggelsen af skyldnerens ydelse er kommet.

§ 55. Boet kan indtræde i de af skyldneren indgåede gensidigt bebyrdende aftaler.

Stk. 2. Medkontrahtenten kan forlange, at boet uden ugrundet ophold tager stilling til, om det vil indtræde i aftalen. Der kan ved aftalen træffes nærmere bestemmelse om fristens længde.

§ 56. Indtræder boet i aftalen, bliver det berettiget og forpligtet på aftalens vilkår.

Stk. 2. Angår aftalen en løbende ydelse til skyldneren, bliver boet ved sin indtræden forpligtet til at udrede vederlaget for tiden efter konkursdekretets afsigelse som massekrav.

§ 57. Er tiden for ydelsen til boet kommet, kan medkontrahtenten fordre, at boet, hvis det indtræder i aftalen, uden ugrundet ophold erlægger modydelsen eller, hvis hensland er givet, stiller sikkerhed for erlæggelsen. Samme ret har medkontrahtenten, hvis han har erlagt en ydelse, som han kunne have krævet tilbage, hvis boet ikke var indtrådt i aftalen.

Stk. 2. Angår aftalen en løbende ydelse til skyldneren, og erlægges vederlaget periodevis bagud, skal sikkerheden til enhver tid dække det først forfaldende vederlag, for så vidt det vedrører tiden efter konkursen.

Stk. 3. Finder skifteretten, at bestemmelserne i stk. 1 og 2 ikke giver medkontrahten-

ten tilstrækkelig betryggelse, kan den bestemme, at boet, som indtræder i aftalen, skal stille sikkerhed i videre omfang. Aftaler om sikkerhedsstillelse kan tilsidesættes af skifteretten, hvis de er urimeligt tyngende for boet.

§ 58. Indtræder boet ikke i aftalen, eller stiller det ikke foreskrevet sikkerhed, jfr. § 57, kan medkontrahtenten hæve aftalen.

Stk. 2. Medkontrahtenten kan ligeledes hæve aftalen, såfremt han bortset fra konkursen havde adgang hertil.

Stk. 3. Har medkontrahtenten helt eller delvis erlagt sin ydelse, kan han kun hæve aftalen og kræve det erlagte tilbage, hvis reglerne om vedkommende retsforhold berettiger ham dertil.

§ 59. Indtræder boet ikke i aftalen, kan medkontrahtenten i boet fordre erstatning for sit tab ved, at aftalen ikke opfyldes, jfr. dog § 61.

§ 60. Er en ydelse, for hvilken der skal svares vederlag, kommet boet i hænde efter konkursens begyndelse, og indtræder boet ikke i aftalen efter foranstående regler, skal boet tilbagelevere ydelsen.

§ 61. Boet kan, selv om længere varsel eller uopsigelighed er aftalt, med sædvanligt eller rimeligt varsel opsige en aftale om et vedvarende retsforhold. Dette gælder dog ikke, hvis længere varsel er sikret mod skyldnerens fordringshavere ved tinglysning eller anden lignende offentlig registrering.

Stk. 2. Skyldnerens medkontrahtent kan i forhold til boet ligeledes opsige aftalen med sædvanligt eller rimeligt varsel. Dette gælder dog ikke, hvis skyldneren havde adgang til at overdrage sin ret.

Stk. 3. Når særlige grunde taler derfor, kan det pålægges den, der opsiger aftalen efter stk. 1 eller 2, at yde erstatning for tab ved, at opsigelsen er sket med forkortet varsel. I skyldnerens bo er et sådant krav almindelig konkursfordring.

§ 62. Har skyldneren lejet eller forpagtet fast ejendom til brug for sin erhvervs virksomhed, og kan boet ikke straks afgive erklæring om, hvorvidt det vil indtræde i aftalen, jfr. § 55, kan medkontrahtenten fordre, at boet påtager sig som massekrav at